

**[Indenrigsministeren.]**

det har intet med kommunalt Selvstyre at gøre. Med Hensyn til Ændringen af de kommunale Grænser vil Forholdet altid være dette, at hvis der er forskellige Opfattelser, altsaa Interesse modsætninger, mellem de paagældende Kommuner, vil en Afgørelse være i Overensstemmelse med den ene Kommunes Selvstyre og mod den andens.

Det har intet med kommunalt Selvstyre at gøre. Ved kommunalt Selvstyre har dog vist alle her i Landet indtil i Dag forstaaet Spørgsmaalet om, i hvilken Grad Kommunerne var selvstyrende i Forholdet til de overordnede Myndigheder. Men det gør jo ikke noget; naar det ærede Medlem og jeg ved, hvad vi hver især forstaaer ved kommunalt Selvstyre, kan vi godt debattere videre, for saa vil vi alligevel altid kunne klare det for hinanden.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa, at en Adgang til at ændre Kommunegrænser maaske kunde være nødvendig i 1867, men det var ikke noget, der passede til vor Tid. Jeg tror dog, de fleste vil være enige om, at det er omvendt, at i 1867 var en saadan Adgang langt fra saa paakrævet som nu efter den befolkningsmæssige Udvikling, der foregaar rundt omkring i Kommunerne.

Endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller som sit Partis Ordfører skulde have gjort sig til Talsmand for, at den, der skulde hugge Knuden over, var Rigsdagen. (*Carlsen-Skiødt*: Nej). Naa, det har det ærede Medlem ikke sagt; det tror jeg dog, man fik Indtryk af. Men jeg maa dog have Lov til at slaa fast, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser om, hvem der skulde hugge Knuden over, fremkom under Behandlingen af Lovforslaget om Ændringer i Indlemmelsesloven — det var i 1928, den blev behandlet —, og af disse Udtalelser fremgaar det udtrykkeligt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, det var nødvendigt, at Ministeriet havde en vis Myndighed til at hugge Knuden over paa dette Omraade.

**Første Næstformand** (*Pinstrup*): Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

**Carlsen-Skiødt**: Naar jeg har talt om, at § 1 var den vigtigste Paragraf vedrørende det kommunale Selvstyre, maa jeg ud fra mine Betragtninger fastholde dette. Der er selvfølgelig flere Paragraffer, der angaar det kom-

munale Selvstyre, men dette er en Paragraf, som jeg har drøftet med den højtærede Indenrigsminister de sidste to Aar, og jeg har ogsaa paa Følelsen, at vi begynder i hvert Fald at forstaa, at vi har to forskellige Opfattelser, hvad § 1 angaar. Den højtærede Minister siger, at det kommunale Selvstyre er Spørgsmaalet om Forholdet til de overordnede Myndigheder. Ja selvfølgelig, jeg mener blot, at den afgørende Myndighed, naar det drejer sig om hele Kommuner, skal ikke ligge hos Indenrigsministeren, men hos Rigsdagen. Det er hos Folkets valgte Repræsentanter, Afgørelsen skal ligge.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

**Jens Sørensen (Smørum)**: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning  
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Lenskontrollen.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 39).

Sagen sattes til Forhandling.

**Justitsministeren** (*Zahle*): Jeg skal have den Ære til det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Lenskontrollen, saaledes som dette er vedtaget af det høje Landsting ved tredje Behandling den 17. December 1930. Lovforslaget blev af Landstinget vedtaget uforandret, saaledes som det var forelagt af mig; det har ikke i Landstinget været underkastet nogen Udvalgsbehandling, og det er kun faa Bemærkninger, det har give Anledning til. Behandlingen har været særdeles fredelig, og jeg haaber, det skal blive ligesaadan i det høje Folketing.

Lovforslaget gaar ud paa at ophæve Kontrollen med Len, Stamhuse, Fideikommissgodser og Pengefideikommiss, den Kontrol, som blev oprettet ved Lov Nr. 101 af 2. Maj 1914. Det foreslaas, at Kontrollen med Pengefideikommiss tilbageføres til Justitsministeriet, og at Kontrollen med Successorfonds overgaar til Overformynde-